



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 28. Quid sentiendum de gratia & libero arbitrio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

*Tractatus
40. in Io-
annem.*

LOCORVM COMMVNIVM
iuxta quod & verbum Augustini ac-
cipiendum est, quo dicit, fidem esse,
credere quod non vides: hoc est, fides
est virtus mouens ad credendum id,
quod non vides.

Caput 28.

Quid sentiendum de gratia & li-
bero arbitrio?

*Aug. lib.
1. Retrac.
cap. 4.*

Indubitanter tenendum est, libe-
rum arbitrium sine gratia praeue-
niente & adiuuante ad salutem
non sufficere, nec meritis nostris gra-
tiam aduocari, sicut tamen haeresis
asseruit Pelagiana: quæ adeo gratiæ
Dei refragatur, vt omnia ipsius man-
data implere hominem sine ea posse
dicat: quasi gratia non detur, nisi vt
facilius mandata impleantur: rur-
sus quasi ipsum liberum naturæ ar-
bitrium sit illa gratia, sine qua nihil
boni facere valemus, Deo per legem
nos instruente. Itaque per hæc conce-
debant Pelagiani, dari quidem gra-
tuito scientiam, at non charitatem
& gratiam: sed quasi ex meritis eam
acquiri.

Destituunt autem & per hoc Eccle-
siæ orationes. Et insuper paruulos,
sine originalis peccati vinculo, nasci
contendunt.

Quæ

L
Quæ v
ferebant
nihil pro
Igitur
inquit) sic
dicamus
xilio: & ta
nichæo d
vitare nō
louiniano
posse pecc
lagh elidin

Quæ gr

NEC
la
ue
berat a fer
lo statu nu
bus resiste
uerare vel
batiam p
natum si
gratiæ.

Habui
& similes
amissit.

Hinc &

LIBER II.

Quæ verò ex Augustino pro se asseriebant Pelagiani, rectè intellecta nihil pro eis faciunt.

Igitur liberum (vt Hieronymus inquit) sic confitemur arbitrium, vt dicamus nos semper indigere Dei auxilio: & tam illos errare, qui cum Machæo dicunt hominem peccatum vitare nō posse, quàm illos, qui cum Ioviniano asserunt hominem non posse peccare. Quo simul & error Pelagii eliditur.

In expositione fidei ad Damasum.

Caput 29.

Quæ gratia fuit homini ante peccatum necessaria?

NECESARIA fuit homini ante lapsum gratia, non illa præueniens, quæ voluntatem liberat à seruitute peccati, vt quæ in illo statu nulla fuit: sed qua tentationibus resisteret, & in finem vsque perseuerare vellet. Nam vt id posset, habebat iam præsens, vna cum natura donatum sibi in creatione auxilium gratiæ.

Habuit autem virtutes, vt iustitiā & similes, quas tamen per peccatum amisit.

Hinc & in peccati poenam à voluptatis